

BRÁNA

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze Braníku

číslo 5/99

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:00; modlitební chvíle: 8:00

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00 - 19:00

Úřední hodiny p. faráře (vyjma dovolené):

po a pá 9:30 - 11:00, st 17:00 - 18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 4446 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Skupinky

Skupinka u M. & K. Mazných, úterý 17:30

Skupinka u J. & J. Horálkových, každý čtvrtek od 18:15

Skupinka střídavě u Bedrníků, Ceplových a Jungmannů, (čt, st 18:00)

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, koordinátorem je Egon Čierný jr.

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Výstava

Výstava

obrazů Máši Šormové

8.-13. prosince 1999 od 14:30 do 17:30 hod.

v zasedací místnosti Ekumenické rady církví, Praha 10, Donská 5

Události ve sboru

Dne 28. 11. byli pokřtěni Marie Sacherová a Petr Švagrovský

DAMA DAMA (Vánoční prázdniny na Českomoravské Vrchovině)

páteční skupinka a ostatní
proběhne od po 27. 12. 1999 do ne 2. 1. 2000
všichni jste zváni!!! - Info: nástěnka (Egon Čierný jr. 41 44 21 20)

Pozvánka na koncert

Zuzka a Tomáš Bedrníkovi zvou všechny na
VÁNOČNÍ KONCERT SBORU A ORCHESTRU KLÁŠTERA EMAUZY,
který se koná v refektáři Emauzského kláštera v sobotu 18. 12. od 15 hodin.

Program:

F. X. Brigi - Staroboleslavská mše
pastorely

Pozvánka do tělocvičny nejen na volejbal

Zveme všechny zájemce o sport z našeho sboru od listopadu každé úterý od 1800 do 1930 hodin do školní tělocvičny v obchodní akademii Dušní 7, Praha 1. Sejdeme se mezi 1745 a 1800 před hlavním vchodem do budovy školy, poprvé 2. listopadu.

S sebou: sportovní oblečení a čisté sportovní boty - cvičky, tenisky.
- Nebudete nic platit.

Ještě jednou se omlouváme za nesprávnou informaci v minulé Bráně a těšíme se v úterý nashledanou.

Veškeré další **informace** na našem novém pražském telefonním čísle - 4143 33 53.

Doprava: tramvají č. 17 do stanice Právnická fakulta, obejít hotel Intercontinental, dále ulicí Elišky Krásnohorské a přímo proti je už budova školy, kterou je potřeba obejít zleva. Škola je mezi kostelem Svatého Ducha a kostelem U Salvátora. (**viz mapka str. 10**)

- Dana a Saša Slabí

Tisková oprava

*Omlouváme se účastníkům Biblické stezky za chybný údaj - v regionálním kole obsadili nikoli 4.,

ale 3. místo.

*V úvodním článku minulého čísla na str. 4 došlo nedopatřením k vynechání několika řádků. Místo věty "Při jednom ranním nákupu jsem pak přijala, že mám v peněžence jen dvoustovku a nějaké drobné." má být: "Při jednom ranním nákupu jsem pak přijala od Boha potvrzení, že má i tuto věc ve svých rukou. Věděla jsem, že mám v peněžence jen dvoustovku a nějaké drobné.". (Nejedná se tedy o nadpřirozené zjevení ohledně výše obnosu v mé peněžence.) -

- JK

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 5. číslo roku 1999.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Říčan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Anna Víšková, Dana Slabá

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE.

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) a [Michal Jungmann](#).]

NA ÚVOD

Na úvod

"Uzavřu-li nebesa, takže nebude deště, přikážu-li kobylkám, aby hubily zemi, pošlu-li na svůj lid mor, a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hřích a uzdravím jejich zemi."
2 Pa 7,13-14

Možná jste si už všimli, že je v tomto čísle časopisu zařazena písnička, která je inspirována výše uvedeným biblickým textem. Možná by se zdálo, že pro nás tyto starozákonní verše jsou něčím vzdáleným, odtažitým. Je to zaslíbení, které dává Bůh Šalomounovi pro izraelský národ. A přece si troufám říct, že jsou to slova určená i pro nás. Asi si všichni uvědomujeme, že v našem státě není zdaleka všechno v pořádku. Vnímáme politické, ekonomické i společenské problémy. Proto bych vás chtěla povzbudit, abyste měli naději i pro náš národ, abyste se za něj modlili s očekáváním, že Bůh má moc uzdravit naši zemi. Vždyť Bůh si zamiloval celý svět, tak proč by neplatilo, že i Česká republika je "zemí, kterou má rád".

- Jana Kusáková

STARŠOVSTVO

O čem jednalo staršovstvo?

Zápis ze 600. schůze staršovstva konané 11. října 1999

Přítomni: Rejchrt, Novotný, Černá, Čierná, Drápalová, Hoznauer, Měšková, Plhák, Prosek, Wurst, Kučera, Žilka, Žilková, Vajsar

hosté: Z. Bedrníková, M. Jungmann, E. Čierný

- *Vzdělavatelná část:* bratr farář hovořil o druhé kapitole knihy Jana Pavla II. "Překročit práh naděje"
- Jak a za co se modlit

- Informaci o letních táborech podali:

M. Jungmann - tábor Pecka pro starší děti 9-16 let. Tábora se zúčastnilo 26 dětí a 8 vedoucích,

E. Čierný - vodácký tábor, Dunajec v Polsku - 21 účastníků od 15 do 29 let,

Z. Bedrníková - vodácký tábor, Hron - 22 dětí do 16 let a 5 vedoucích,

A. Hoznauer - tábor pro malé děti ve Zhořci - 18 dětí, 8 vedoucích a dalších 5 pomocníků na část tábora.

Staršovstvo děkuje všem vedoucím i pomocníkům za vedení táborů i za práci vynaloženou na přípravu.

- Středisko Diakonie ČCE pro zrakově postižené: staršovstvo navrhuje následující členy představenstva: Bohumil Baštecký, Eva Budzáková, Miroslav Janeba, Ivo Plhák, Milan Souček, Jaromír Strádal.

Revizi účtů střediska provedou členové staršovstva ČCE Braník Pavel Novotný a Ludmila Měšková.

- Návštěva bratří a sester z Dittersdorfu se uskutečnila 9.-10. října. Návštěvníci byli spokojeni.

Společné besedy v sobotu večer se zúčastnilo podstatně víc členů našeho sboru než v minulých letech.

Děkujeme všem, kdo poskytli ubytování, připravili pohoštění a program.

- Kazety a CD s nahrávkou Velikonoční kantáty jsou již k dispozici za Kč 110 a 220.

Staršovstvo děkuje bratru faráři i všem zpěvákům a hudebníkům.

- Možnost rodinné rekreace - sestra Měšková zjistí finanční podmínky ve střediscích uvedených v minulém zápisu, příp. i ve Velké Lhotě, a do kdy je třeba se přihlásit.

- Sbírka na "Fond potřebných ve světě", kterou vyhlásila synodní rada, bude vykonána v neděli 24. 10.

- Zapsala: R. Černá

Zápis ze 601. schůze staršovstva konané dne 8. listopadu 1999

Přítomni: Novotný, Černá, Černý, Čierná, Drápalová, Kučera, Kučerová, Měšková, Šubrtová, Vajsar, Wurst, Žilková, Horálek.

Na část jednání A. Slabý a manželé Zajícovi.

- *Úvodní zamyšlení:* br. kurátor přečetl kapitolu "Dvě odpovědi v pravý čas" z knihy L. Rejchrtova Věřím.

- Manželé Zajícovi požádali staršovstvo o pomoc při řešení finanční situace v souvislosti s

uvažovaným obsazením farního bytu ve Hvozdnici, který nyní obývají.

- A. Slabý informoval o možnosti využívat tělocvičnu v Dušní ulici. Náš sbor má vyhrazenou dobu od 18 do 19.30 hod. každé úterý. Staršovstvo souhlasí s úhradou nájmu a poplatku za úklid - celkem 4 600 Kč za školní rok.

Bratr Slabý předpokládá, že by se zájmová činnost, při které by se členové sboru lépe poznali, mohla během doby rozšířit i na další oblasti.

- Ohlédnutí za letními tábory, které se konalo po bohoslužbách 24.10., bylo velice nápadité a zajímavé. Škoda, že se s prázdninovým životem naší mládeže nepřišlo seznámit víc těch, kdo se táborů nezúčastnili.

- 21. 11. začíná nácvik vánoční hry. Br. Kučera zajistí rozmnožení textu pro všechny účinkující.

- Po informaci o možnostech sborové rekreace usoudilo staršovstvo, že nejvhodnější je středisko ČCE v Bystřici pod Hostýnem. Sestra Kučerová se pokusí zajistit 45 míst na týden v termínu od 12. 8., případně od 19. 8.

- Sbor ve Hvozdnici žádá o půjčku 10 000 Kč na otop. Staršovstvo souhlasí.

- Listopadová sbírka na "Fond potřebných" činila 14 610 Kč.

21. 11. 1999 bude vykonána sbírka na Jubilejní toleranční dar, 25. 12. na bible pro Keňu.

- Od synodní rady přišla a) žádost o pomoc při organizaci pohoštění účastníků synodu ve dnech 18.-22. 11. - bude zařazena do nedělních ohlášek.

b) přehled o kursech, setkáních, rod. rekreaci a táborech - bude vyvěšen na nástěnce

- Dnes byla opravena signalizace bezpečnostního zařízení. Na bezpečnostní agenturu budou nahlášeny telefony bratrů Novotného, Kučery, Slabého, Žilky a s. Kučerové.

- J. Horálek informoval o již tradičním pobytu mládeže a mladých rodin ve Hvozdnici poslední srpnový týden. Na akci se vystřídal asi 30 lidí, kteří kromě biblických výkladů a společných večerních programů pracovali na farní zahradě. Někteří odjeli na jeden den do Želivi na evangelizační kurs pořádaný evangelizačním odborem ČCE.

- Staršovstvo žádá br. Žilku, aby poděkoval Dr. Segertovi za dopis a požádal jej o pokračování vzpomínek na práci v branickém sboru.

- Br. Novotný upozornil, že každý člen sboru má možnost doplnit ohlášky při bohoslužbách.

- Staršovstvo děkuje Ivě Šubrtové za úklid malé místnosti i doplnění vybavení.

- zapsala: R. Černá

AKCE SBORU

Jak jsme nejeli na Kašperk aneb Podzimní výprava

Podzimní výpravy pro táborníky z Pecky se letos zúčastnilo 5 vedoucích a 11 "dětí" (nejstaršímu bylo 18 let). Prožili jsme krásných pět dnů na jednom statku nedaleko Horažďovic. A ač by vás název článku mohl přesvědčovat o opaku, podnikali jsme řadu výletů.

Na kratších výpravách jsme navštívili Horažďovice, zříceninu Prácheň, hrad Rabí a jeden soukromý pozemek. Na sobotu jsme pak naplánovali výlet na Kašperk, kterému jsme věnovali více rozmyšlení a modliteb. Přece jen to bylo 28 kilometrů, poslední vlak jede v 1918, a když ho nestihneme, zbývá nám ze Sušice ještě dalších 11 km. Pak ale přišel geniální nápad - cestu tam si zkrátíme autobusem. *"To je to ono, teď už můžeme v klidu vyrazit."*

Tak jsme druhý den nepochodovali na zastávku. Autobus přijel, zastavil a řidič nám suše oznámil, že bere jenom k sezení a má plno. A odjel. *"Kde se stala chyba? A co teď máme dělat?"* Rozhodnutí muselo padnout co nejrychleji, a tak jsme zvolili Velhartice. (Mimochodem místo, kam někteří nejmenovaní velice toužili jet už od čtvrtka.)

Na hradě jsme nakonec strávili asi 3 hodiny. Průvodci v dobových kostýmech nás zavedli do doby 14. a 17. století, ti odvážnější z nás si vyzkoušeli šerm a lukostřelbu, méně odvážní aspoň ochutnali místní preclíky. Zpátky jsme dorazili v pohodě a včas. *"Pane, nevíme, kde se stala chyba, ale lépe jsi to naplánovat nemohl."*

V neděli jsme zázkamem zvládli sbalit, uklidit a doběhnout vlak o půl osmé do Horažďovic. Po bohoslužbách už nás čekala jen cesta domů, tentokrát přes Plzeň. Rychlík Bečva v neděli odpoledne, to jsme si prý nemohli vybrat hůř, budeme rádi, když se tam vejdem. Zbývá tedy jen dodat, že asi kromě tří z nás jsme všichni seděli celou cestu až do Prahy.

- **Jana Kusáková**

Návštěva výstavy sestry Jiřiny Adamcové

Ve dnech 11. a 18. září navštívili někteří z nás výstavu sestry Jiřiny Adamcové v Terezíně. O tématu výstavy psala v Bráně již sama autorka, proto napíšu jenom několik krátkých poznámek z organizačního pozadí a průběhu návštěvy.

V obou termínech se nás účastnilo vždy 10-15 osob ve věku přibližně 1,5 roku až 70 let. Ne všichni jsme se navzájem znali a tak myslím, že jsme mohli navázat nové kontakty, lépe se poznat a popovídat si. V prvním termínu jsme jeli třemi osobními auty. Na druhý termín jsem původně zajistila autobus, ale z důvodu menšího počtu přihlášených zvítězila střízlivější varianta mikrobuse + osobní auto.

Odjížděli jsme kolem půl desáté od kostela a vraceli se zhruba mezi druhou a čtvrtou hodinou odpolední. V obou dnech bylo krásné slunečné počasí, které přispělo k naší dobré pohodě.

Mně se výstava velmi líbila. Obrazy na mě zapůsobily svým precizním provedením, úžasnou barevností i tím, co jsem z nich zkusila vyrozumět. Zvláštní dojem vyvolává i umístění výstavní síně v bývalé hromadné věžeňské cele pevnosti.

Kromě vlastní návštěvy výstavy byl čas i na prohlídku terezínské pevnosti, která je upravená jako památník a jsou zde umístěny dokumentární expozice o událostech z let válečných i poválečných.

Díky tedy patří sestře Jiřině Adamcové za to, co vytvořila a že se o to s námi podělila, také řidičům, kteří nás dovezli v pořádku tam i zpět, a nejvíc Tomu, který nám dal toto všechno.

- Michaela Bedrníková

ZAMYŠLENÍ

Proč se nekřížujeme?

- Není to biblické. Někdo by to mohl brát jako magii. A dělají to katolíci. Abychom se od nich co nejvíc lišili, nemáme kříž ani na kostele, přestože je to prastaré křesťanské znamení, vyjadřující jednotu církve Kristovy. (V kostele ho máme, ale jen na stropě nenápadně namalovaný, bohužel už drobet ušmudlaný.)

Z psychologie vím něco o řeči těla. Jsou věci, které se řeknou tělem daleko líp než slovy. Úsměvem, podáním ruky. objetím, "svatým políbením" (1. Kor. 16,20, i jinde v Bibli). Při modlitbě pokleknutím nebo pozvednutím rukou. To sice biblické je, ale zase bychom se tím podobali katolíkům - nebo dokonce charismatikům.

Když jsem mezi charismatiky, tak si při modlitbě nebo při chválách někdy kleknu, někdy zvednu ruce, někdy si i praporem zamávám. Při našich bohoslužbách to nedělám z ohledu na ty, které by to rušilo nebo dokonce pohoršovalo. V soukromí se i pokřížuju, pochytil jsem to od katolických přátel. Křížuju se pomalým pohybem a říkám tím Pánu, že se hlásím k Jeho kříži, že vděčně přijímám Jeho oběť. Zároveň mi to perfektně připomíná, že se spojení s Ním týká celé mé bytosti, duše i těla. Cítím, že kříž je dobré znamení. Škoda, že jsme si ho ve starých sporech s Římem nechali vzít. Je to už dávno, možná přišel čas to napravit.

- Pavel Říčan

ŽIVOT VE SBORU

Zázemí kostela se mění

a každý bude mít možnost ho využívat, pokud bude souhlasit s několika základními pravidly

Snad všichni, kteří jsme náš kostel někdy použili k něčemu jinému, než k sezení v lavicích jsme už narazili na problém nedostatku místa či praktického zázemí - třeba i k jednoduchému uvaření kávy nebo vyvěšení zprávy na nástěnku. A přitom tyto činnosti často patří k těm, na kterých se v praxi projevuje křesťanský život členů sboru.

Je známá pravda, že ten, kdo o problémech jen mluví, ale neřeší je, způsobuje "blbou náladu". Když se tedy staršovstvo dozvědělo, že někdo by rád nástěnku, ihned zapřemýšlelo o tom, pro jaké činnosti, které se v kostele vykonávají, nejvíc chybí potřebné zázemí. A tak vznikla velká volně přístupná nástěnka, vytrídilo a naopak dokoupilo se nádobí tak, aby odpovídalo typickým požadavkům na občerstvení pro sborové akce (max. 50 osob), vyklidila se spousta nepotřebných starých věcí a ještě dojde na koberec na stupínek v malém sále, na kterém si budou moct hrát malé děti, pokud tam nebude nedělní škola.

Pro to, aby tato čtyři vylepšení mohla fungovat ke všeobecné spokojenosti, bych vás ráda povzbudila

k dodržování několik málo základních pravidel:

1. Nástěnka

- * používat velké barevné špendlíky (v případě potřeby donesu další)
- * v žádném případě nenechat špendlíky ležet na podlaze, ale zapíchnout je zpět do nástěnky
- * být zodpovědný za svůj vyvěšený materiál včetně včasného odstranění

2. Kuchyňka

- * po akci umýt a utřít všechno nádobí a dát ho na místo
- * zbylé potraviny a vlastní nádobí odnést
- * sborové zásoby (káva, čaj, cukr) uchovávat v uzavřených dózách

3. Udržení pořádku

- * ve skříni v malém sále i v policích u apsidy jsou velké pevné krabice s označením (nedělní škola, utěrky a ručníky atd.) na věci, které někomu patří
- * potřebuje-li nějaká (další) aktivita svou (další) krabici, vezměte si volnou a podepište si ji (a až dojdou, řekněte mi)
- * všechno, co bude volně ležet a nebude v něčí krabici pod víkem, bude... a budeme mít pořádek

4. Koberec v malém sále

- * bude pro batolata, proto po něm nechodit v botách

Aby bylo v našem kostele příjemné prostředí pro všechny, kteří se v něm chtějí scházet ke svým bohoslužbám, zůstáváme otevřeni dalším námětům na vylepšení. Prosím, dejte nám o nich vědět.

- Iva Šubrtová

- Poznámka redakce k druhému odstavci shora: Popsané změny se neudály samy od sebe, ale provedli je ochotní členové sboru za spoluúčasti autorky článku.

PÍSEŇ

Když lid můj

G. Kendrick

Když lid můj, který zná jméno mé,
se sám v modlitbách pokoří,
když mou tvář budou stále hledat
a když své cesty zlé opustí,
já vyslyším je, já vyslyším je,
hřích odpustím jim rád.
Já uzdravím je, já uzdravím je,
já jejich zem mám rád, mám rád.

[\[PŘEDCHOZÍ ČÍSLO\]](#) [\[DALŠÍ ČÍSLO\]](#) [\[JINÉ ČÍSLO\]](#)